

اندازه گیری جرم مخصوص الیاف و پلیمرهای دیگر

دکتر محمد حقیقت کیش

استادیار دانشکده مهندسی نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر

مهشید صدیقی

دانشجوی دانشکده مهندسی شیمی دانشگاه صنعتی امیرکبیر

چکیده

در این مقاله تهیه ستون مدرج مایع برای اندازه گیری جرم مخصوص الیاف و قطعات کوچک پلیمرها شرح داده شده است. اصول فیزیکی که باعث بوجود آمدن تغییرات خطی جرم مخصوص در طول ستون می گردد نیز مورد بحث قرار گرفته، نتایج اندازه گیری روی نمونه های مختلف با نتایج معمول مقایسه شده است.

مقدمه

نشان می دهد. در مورد پلیمرهای متبلورا جرم مخصوص بستگی به میزان هستند جرم مخصوص به عنوان یک مشخصه شناسایی کمتر مورد استفاده قرار می گیرد زیرا مواد اضافی مورد استفاده در آنها متعدد و متغیر می باشد.

ب - در مورد پلیمرهای متبلورا جرم مخصوص بستگی به میزان تبلور دارد. هرگاه بتوان فرض کرد که ساختمان چنین پلیمرهایی از دوفاز متفاوت با جرم مخصوص متفاوت ρ_e و ρ_a باشند شده است درصد حجمی تبلور که گاهی درجه نظم α بدان اتصال شده است از رابطه (۱) حاصل می شود.

$$\alpha = \frac{\rho_a - \rho_e}{\rho_a} \times 100 \quad (1)$$

و درصد وزنی تبلور را می توان از رابطه (۲) محاسبه نمود.

$$X = \frac{(\rho_a - \rho_e) \rho_c}{(\rho_a + \rho_e) \rho_c} \times 100 \quad (2)$$

که در این روابط:

جرم مخصوص نمونه اندازه گیری شده ρ_e

جرم مخصوص پلیمری نظم (آمورف) ρ_a

جرم مخصوص پلیمر منظم (بلوری) ρ_c

مقدار α که در روابط فوق مورد استفاده قرار گرفته است از طریق «بلورشناسی بوسیله اشعه X» با تعیین جرم واحد بلوری unit cell و وزن اتم های موجود در واحد بلوری برای اکثر پلیمرهای نیمه بلوری تعیین شده است. جرم مخصوص قسمت بی شکل یا ρ_e

جرم مخصوص یا جرم واحد حجم یکی از خصوصیات ذاتی قابل سنجش و مهم اجسام می باشد. از قرنهای پیش جرم مخصوص یا وزن مخصوص در بسیاری از رشته های علوم تجربی مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته و به گفته متقدمان «در علم طبیعت» به منظور نشان دادن سبکی و سنگینی اجسام و درجه خلوص اندازه گیری می شده است. روش های اندازه گیری، بر قانون معروف ارشمیدس در مورد غوطه وری اجسام در سیالها و یا توزین ساده استوار بوده است. قدمت و دقت این روشها بسیار زیاد است، به طوری که اختلاف جرم مخصوص آب سرد و گرم را شاید حدود هزار سال پیش می شناختند.

امروزه روش های قدیمی توسعه یافته و با استفاده از وسائل دقیقتر در آزمایشگاه های فیزیک سنجش آن معمول می باشد.

در صنایع پلاستیک و الیاف این ضریب به نحوی در تئوری ها وارد شده و سنجش آن بیشتر به منظورهای زیر انجام می گیرد:

الف - شناسائی: روش های شناسائی استاندارد الیاف از جرم

مخصوص به عنوان یک فراسنج مشخص کننده استفاده می نماید (۱)

(2) در این دستورالعملها جرم مخصوص الیاف مختلف داده شده است که آزمایشگر با مراجعه به آن و مقایسه با جرم مخصوصی که برای نمونه مجهول اندازه گیری کرده است به نوع آن پی می برد.

جدول (۱) جرم مخصوص برخی از الیاف تجاری از منابع مختلف را

جرم مخصوص CC			نام الیاف
مأخذ (٣)	مأخذ (٢)	مأخذ (١)	
			الیاف طبیعی
	٢/١ - ٢/٨	—	اپستوز
	١/٥١	١/٥٢	سلولور (پتنه)
	١/٣٢ - ١/٣٤	١/٣٤	ابریشم
	١/١٥ - ١/٣	١/٣٠	پشم
			الیاف مصنوعی
	١/٣٢	١/٣١	استات
	١/٣	١/٣١	تری استات
	١/١٢ - ١/١٩	١/١٩	اکریلیک
	١/٢٢	—	ایندکس
	١/٣٨	—	آرامید
	١/٣٠	—	آزلن
	٢/٤ - ٢/٦	٢/٥	شیشه
	—	٢/٢	پلی ترافلورو اتیلن
	١/٣٦ يا ١/٣٦	١/٣٩ - ١/٣٤	مداد اکریلیک
	١/٢٥	—	نوبولوئید
	١/١٢ - ١/١٥	١/١٤	نایلون ٦
	١/١٢ - ١/١٥	١/١٤	نایلون ٦٦
	١/٢٠	—	نیتریل
	١/٣٨ يا ١/٢٣	١/٣٩	پلی استر
	—	١/٤	پلی وینیل کلراید
٠/٩٠ - ٠/٩٢	٠/٩٢ - ٠/٩٥	—	پلی اتیلن
٠/٩٠ - ٠/٩٢	٠/٩١	—	پلی بروپیلن
١/٥١	١/٥٢	—	ریون
٠/٩٦ - ١/٦	—	—	لاستیک
١/٧	—	—	ساران
١/٢٠ - ١/٢١	—	—	اسپاندکس
١/٢٦ - ١/٣٠	—	—	وینال
١/٣٤ - ١/٣٧	—	—	وینون
			لاستیکها
٠/٩٤	—	SBR	
٠/٩٢	—	Buna S Butadiene Styrene	یا
١/٣٤	—	Butyle isobutylene Isoperne	
١/١٠	—	Thickol Organic Polysulfide	
١/٢٣	—	Nitril Butadiene Acronitrile	
٠/٩٢	—	Neoprene Poly Chloroperne	
			لاستیک طبیعی

جدول (١): جرم مخصوص الیاف ولاستیکها

جدول (۲): جرم مخصوص پلیمرهای نیمه بلوری در حالت بی شکل (آمورف) و بلوری (کریستالین)

پلیمر	بی نظم	بلوری	مراجع
پلی اتیلن ترفالیت	۱/۳۳۳	۱/۵۱۵	۷
پلی اتیلن	۱/۳۲۳	۱/۴۵۵	۸
پلی پروپیلن (ایزوتاکنیک)	۰/۸۲۵ ۰	۰/۰۱۱ ۰ ۰/۹۹۱ ۰۰	۹
پلی اکریلونیتریل	—	۰/۸۵۰ ۰ ۰/۸۵۳۵ ۰۰	۹
پلی هگزامیلن آدیپ امید	۱/۰۹	۱/۲۴ ۰ ۱/۲۰۳ ۰۰	۹
پلی کلپرولاکتان	۱/۱۱ ۰	۱/۲۵ ۰ ۱/۲۳۵ ۰۰	۹

* بیشترین مقدار از مراجع مختلف

** کمترین مقدار از مراجع مختلف

غوطه ور در آن به وسیله ترازوئی دقیق تعیین می شود و از این مقادیر وزن مخصوص جسم جامد به طریق معمول محاسبه می گردد.

ب - غوطه ور کردن نمونه جامد در مایع

در این روش ها رفتاریک یا چندین آزمونه در مایعاتی که دارای جرم مخصوص های متفاوت و معین هستند مورد توجه قرار می گیرد. در یکی از روش ها از اصل ارشمیدس استفاده می شود و غوطه ور ماندن آزمونه در مایع نشان دهنده مساوی بودن جرم مخصوص آزمونه و جرم مخصوص مایع است. گاهی «سرعت نهائی» سقوط آزمونه در مایعاتی با جرم مخصوص های تردیک به جرم مخصوص جسم، مطابق «قانون استوگ» به جرم مخصوص جسم مرتبط می گردد. با استفاده از وسائل کمکی دقت این روش ها را می توان به مراتب بیشتر از روش های گروه الف افزایش داد. در این روش ها اندازه گیری جرم مخصوص مایعاتی که مورد استفاده قرار می گیرد، ضروری است که برای چندین اندازه گیری از پیکنومترها یا ترازوی وسیفال استفاده می گردد. به طور کلی دقت اندازه گیری در روش های ذکر شده بستگی به مهارت آزمایش کننده و مدت زمانی که صرف آزمایش می شود، دارد. معمولاً یک اندازه گیری با دقت مناسب با توجه به زمان تهیه مقدمات حدود ۴ ساعت یا بیشتر طول می کشد.

ج - روش سوم: ستون مایع مدرج

روش سوم که موضوع این مقاله می باشد براساس تعادل نمونه در ستونی از مایع، که جرم مخصوص مایع درستون به طور تدریجی تغییر می کند است [11]. سرح تهیه آن در صفحات بعد خواهد آمد.

مزایای این روش عبارت است از:

۱ - وقتی دستگاه حاضر گردید احتیاج به آزمایشگر ماهر

برای همان پلیمر در حالت جامد به طور تجربی نیز اندازه گیری شده است. مقدار $P_۱$ و $P_۲$ برای برخی از پلیمرها در جدول (۲) داده شده است. باید توجه داشت که استفاده از چنین روابطی باید با اختیاط صورت گیردچه فراسنجهای دیگری نیز وجوددارد که ارتباط مستقیم جرم مخصوص و درجه تبلور را نامطمئن می سازد. در هر حال تغییر در جرم مخصوص مشخص کننده تغییر در ساختمان داخلی است و به عنوان یک ضریب مشخص کننده ساختمان داخلی مورد استفاده قرار می گیرد.

ج - علاوه بر دو مورد ذکر شده سنجش مستمر جرم مخصوص به عنوان یک متغیر که تابع متغیرهای خط تولید است در صنایع الیاف، لاستیک و پلاستیک به کار می رود که صنعتگران این بخش بر حسب سلیقه و دقت خواسته شده به طرق مختلفی اندازه گیری می نمایند.

در مسائل تحقیقاتی این اندازه گیری حائز اهمیت است. کاربردهایی از قبیل تجزیه مخلوطها [3] تعیین کمی مواد اضافی [5] و مقایسه پنهانه تجزیه شده و نشده [4] را می توان نام برد.

روش ها و شیوه های متعدد و متفاوتی برای اندازه گیری جرم مخصوص الیاف و پلیمرها وجود دارد که به طور کلی می توان آنها را به سه گروه تقسیم کرد:

الف - اندازه گیری مستقیم وزن یا جرم و اندازه گیری حجم

این روش اگرچه ساده به نظر می رسد ولی بیشتر اوقات برای اجسامی که کوچک و دارای شکل و وزن نامناسبی هستند نتایج دقیقی را به بار نمی آورد. برای آزمون دقیق ظرفی با حجم معین (انواع پیکنومترها) ساخته شده است. در این صورت وزن ظرف خالی، وزن ظرف پر شده از مایع و وزن ظرف مایع با جسم جامد

نیست.

۲ - پس از تهیه ستون، که یک تا دوروز طول می کشد، چند صد نمونه را می توان در زمانی کمتر از یک ساعت اندازه گیری کرد و ستون تهیه شده برای چندین ماه پایدار و قابل استفاده خواهد ماند.

۳ - دقت اندازه گیری از تمام روش ها بیشتر است.

۴ - هر آزمونه می توانه بسیار کوچک (با حجمی حدود ۱ میلی متر مکعب) باشد در این صورت یکنواختی جرم مخصوص در یک قطعه را می توان تعیین نمود.

۵ - نمونه تحت عملیات مکانیکی، حرارتی یا شیمیائی قرار نمی گیرد لذا جرم مخصوص اندازه گیری شده مشخصه نمونه اوایه است.

این روش مورد تجزیه و تحلیل محققین مختلفی [۶, ۵, ۴, ۳, ۱۲, ۱۳] قرار گرفته و چگونگی به وجود آمدن تغییرات تدریجی در طول ستون توضیح و توجیه شده است. در این مقاله روش تهیه این ستون توضیح داده خواهد شد و توضیحی جدید در مورد به وجود آمدن تغییرات خطی تدریجی ارائه می گردد.

تجربیات

۱ - مواد مورد استفاده

مشخصات موادی که در این تجربیات مورد استفاده قرار گرفته است به شرح زیر می باشد.

Plastikol Silicon

Dectermann Chemic, Datteln.

Megapox , Rapid Solder (NIEGA)

ب - چسب دوقلو

ج - الکل

۱ - متانول صنعتی: محصول کارخانه پلی اکریل

methanol reinst

Max 0.001 % Aceton

CH₃OH

د - نیترات کلسیم

Calciumnitrat - 4 - hydrat

Krist , reinst

Ca(NO₃)₂ - 4H₂O

۱. Emery cloth No 2

2. Emery cloth No 80p

3. Emery cloth No 90p

ه - کاغذ سنباده زبر

Flex waterproof abrasive paper No 320.

و - کاغذ سنباده نرم

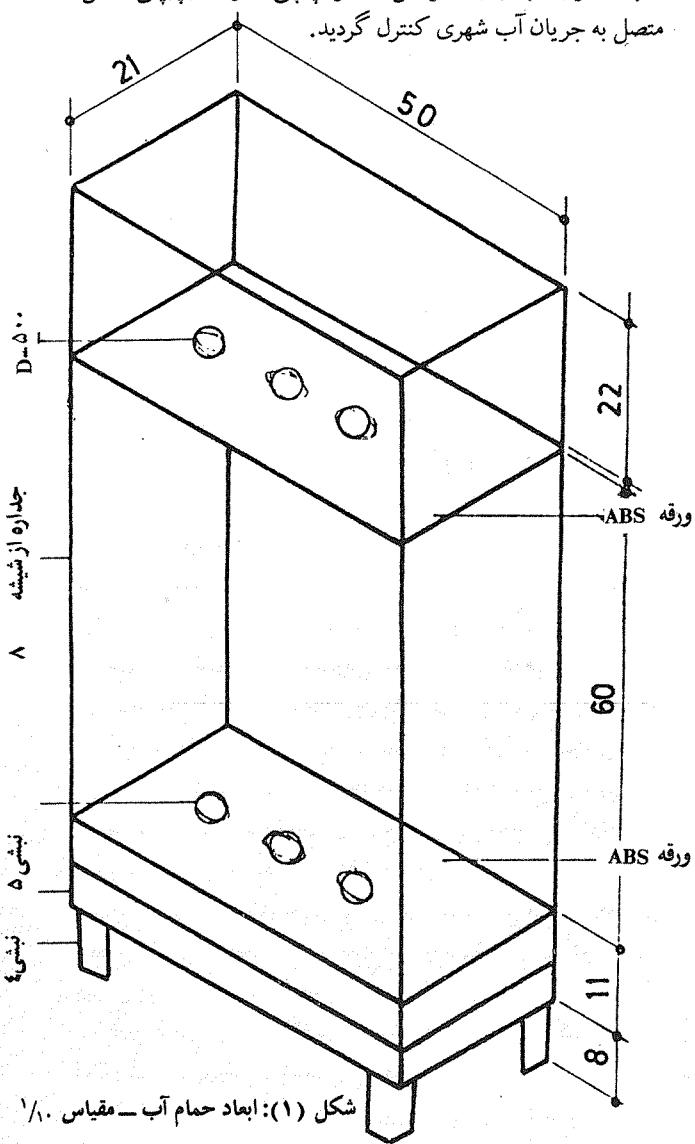
۲ - وسائل

وسائلی که در این تجربیات مورد استفاده قرار گرفت عبارتند از:

الف - گرم کن الکتریکی مجهز به ترمومترات و هم زن پمپی از شرکت سوfer Heidolph Germany Soofer.

ب - همزن مغناطیسی Corning Stirrer PC - 353

ج - دو بشر با ظرفیت ۱۰۰۰ ml یکی دارای یک لوله خروجی و

شکل (۱): ابعاد حمام آب - مقیاس ۱/۱۰

ط – گلوله های شیشه ای استاندارد:

گلوله های شیشه ای از لوله شیشه ای پیرکس به قطر ۶ میلی متر توسط شیشه گری دانشگاه ساخته شد. ابتدا انتهای لوله شیشه در مقابله شعله مشعل شیشه گری قرار گرفت و پس از دمیدن مقدار کمی هوا در آن، به وسیله پنس انتهای شیشه به صورت قطره از لوله جدا گردید. برای از بین بردن تنشهای داخلی، وزنه و شکافهای احتمالی گلوله ها به مدت ۲ ساعت در کوره ای به درجه حرارت 500°C قرار گرفتند و پس از خاموش کردن کوره به تدریج سرد گردیدند. گلوله هایی که بدین ترتیب ساخته شدند به قطر اقصیر تقریباً $7 - 8 \text{ mm}$ و قطر اطول تقریباً $1 - 1.0 \text{ mm}$ دارای جرم مخصوص های متفاوتی بودند. با استفاده از آب و آب نمک با جرم مخصوص تقریباً 1 g/cm^3 و 1 g/cm^3 این گلوله های ساخته شده بر حسب جرم مخصوصان از هم جدا گردیدند. بدین ترتیب آنها که در روی سطح آب قرار می گرفتند در یک گروه و آنها که در روی سطح محلولی از آب نمک به جرم مخصوص $1/1$ قرار می گرفتند در گروه دیگر مستقر شدند. همین طور آنها که روی سطح مایع به جرم مخصوص $1/2$ قرار می گرفتند در گروه دیگر.

جرم مخصوص گلوله های شیشه ای در هر گروه به ترتیب زیر اندازه گیری و یا تصحیح گردید:

ابتدا یک بشر 100cc در حمام آبی با درجه حرارت ثابت $10^{\circ}\text{C} \pm 0.4^{\circ}\text{C}$ قرار گرفت درجه حرارت اتاق حدود 18°C و دمای آب به وسیله یک گرم کن مجهز به ترمومتر و همزن در $10^{\circ}\text{C} \pm 0.2^{\circ}\text{C}$ ثابت نگاه داشته شد. درجه حرارت حمام به وسیله دو ترمومتر اندازه گیری می شد. از مخلوط دو مایع، مثلاً آب و الکل و یا محلول های نیترات کلسیم در آب، بشر تا $\frac{1}{4}$ حجم آن پر می شد، وقتی دمای محلول ثابت می گردید گلوله شیشه ای به آن اضافه و سربشر با یک شیشه ساعت پوشانده می شد. چنانچه گلوله شیشه ای در محلول فرو می رفت از محلول با جرم مخصوص بیشتر و چنانچه گلوله روی سطح می ماند از محلول با جرم مخصوص کمتر بدان اضافه می شد. افزایش این محلول ها به تدریج، به مقدار جزئی و در حین عمل هم زدن انجام می گرفت. وقتی اضافه کردن یک قطره جهت حرکت گلوله را تغییر می داد و یا گلوله به مدت ۵ دقیقه در محلی که در مایع غوطه ور شده بود ساکن می ماند جرم مخصوص مایع برابر جرم مخصوص گلوله بود. جرم مخصوص مایع با استفاده از ترازوی و سستفال اندازه گیری می شد. در هنگام غوطه ور ساختن گلوله ها، سطح مایع درون بشر همیشه پائینتر از سطح مایع در حمام آب بوده و غوطه وری گلوله وقتی بررسی می شد که مایع درون بشری حرکت می ماند.

این عمل برای هر گلوله سه بار تکرار می شد و میانگین این سه اندازه گیری به عنوان جرم مخصوص گلوله ثبت می گردید. گاهی لازم بود که جرم مخصوص برخی از گلوله ها به مقداری

جزئی کاهش داده شود. در این صورت قسمت انتهایی گلوله ها به وسیله کاغذ سباده سائیده می شد.

بدین طریق تعداد زیادی گلوله شیشه ای با جرم مخصوص معین و مشخص ساخته شد. جرم مخصوص گلوله ها بین $0.8 / 0.1$ تا $0.1 / 0.41$ تغییر می کرد.

۳- پر کردن ستون

وسائل که شامل پایه بلند نگه دارنده، دوشیر یکی دارای یک مجرای انتهایی و دیگری دارای دو مجرای انتهایی، همزن مغناطیسی، لوله رابط و سوزن سرنگ نمره ۱۹ بودند مطابق شکل (۲) سوار گردید. برای ستون هایی که محدوده جرم مخصوص در آنها کمتر از یک بود از آب والکل «مرگ» و برای ستون هایی که محدوده جرم مخصوص آن بیشتر از یک بود از آب و نیترات کلسیم استفاده گردید. در هر صورت محلولهای مورد استفاده معمولاً یک روز قبل صاف و به مدت بیش از پانزده دقیقه جوشانیده می شد تا هوا محلول در آن خارج گردد. محلولهای صاف شده و جوشانده شده در ظروف سربته برای روز بعد نگهداری می گردید. به منظور کم شدن حباب هوا نیترات کلسیم در محلول $5 / 50$ ٪ استات سدیم در آب حل می گردید.

محلولها به طریقی تهیه گشت که دارای جرم مخصوصی نزدیک به جرم مخصوص خواسته شده باشد. روز بعد ابتدا جرم مخصوص محلولها اندازه گیری شده و پس از محلول رقیق در بشر A و محلول غلیظ در بشر B به آرامی ریخته می شدند به طوری که با حباب هوا مخلوط نگردند و به اطراف نیز نپاشند. حجم مایع درون بشرها طوری تعیین می گردیدند که روابط $V_A = V_B$ و $V_B < V_A$ صادق باشند.

$$(3) \rho_A V_A = \rho_B V_B$$

$$(4) V + V_B < 2V_A$$

و V_B کمی بیشتر از $\rho_B V_B$ باشد. در این روابط

$$A = \rho_A V_A \quad B = \rho_B V_B$$

$$A = \text{حجم مخصوص مایع در ظرف A}$$

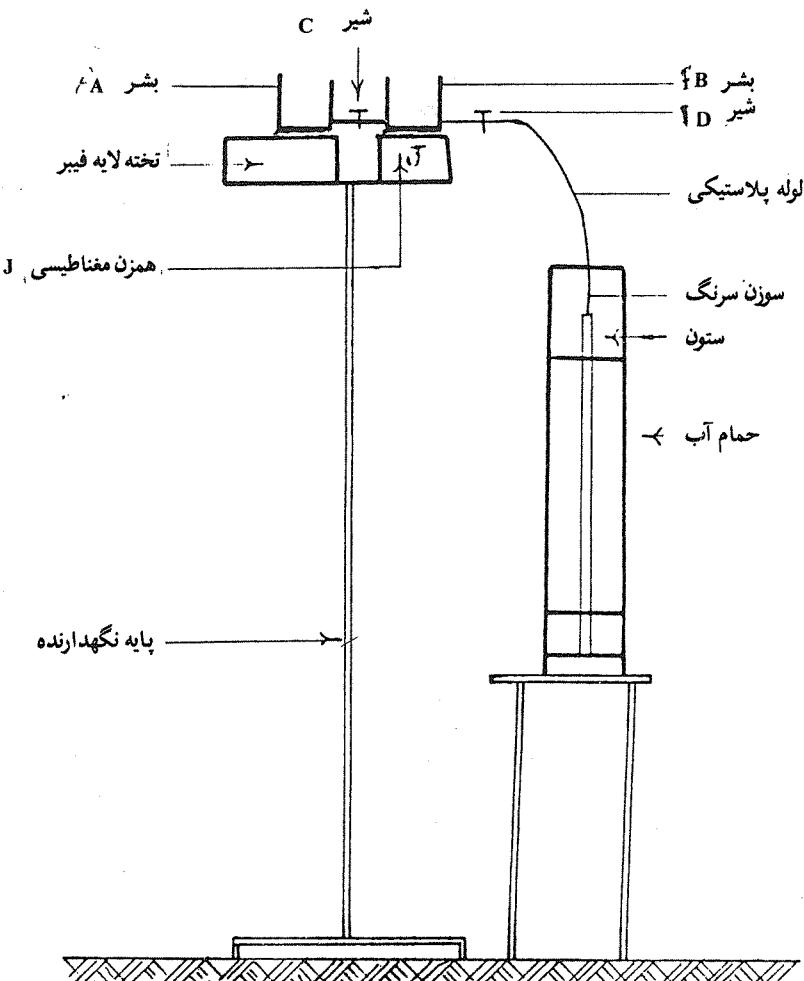
$$B = \text{حجم مخصوص مایع در ظرف B}$$

$$V_A = \text{حجم مایع در ظرف A}$$

$$V_B = \text{حجم مایع در ظرف B}$$

$$V = \text{حجم کل لازم برای هر ستون}$$

بعد از پر کردن بشرها همزن مغناطیسی آ با سرعتی که باعث پاشیده شدن محلول نگردد به کار آنداخته می شد و شیر c باز می گردید. پس از 45 تا 60 دقیقه که دو مایع درون بشرها به حالت تعادل درمی آمدند، شیر D باز می گردید. سوزن سرنگ متصل به بشر باید طوری قرار می گرفت که مایع به آرامی از جدار ستون وارد می گردید. پس از پر شدن ستون شیرهای D و C مسدود می شد. زمان پر شدن ستون بستگی به حجم ستون بین $2 / 3$ ساعت طول می کشید. پس از پر شدن ستون، مایع اضافی با جرم مخصوص کمتر

شکل (۲): ستون در حال پرشدن — مقیاس ۱/۲۰

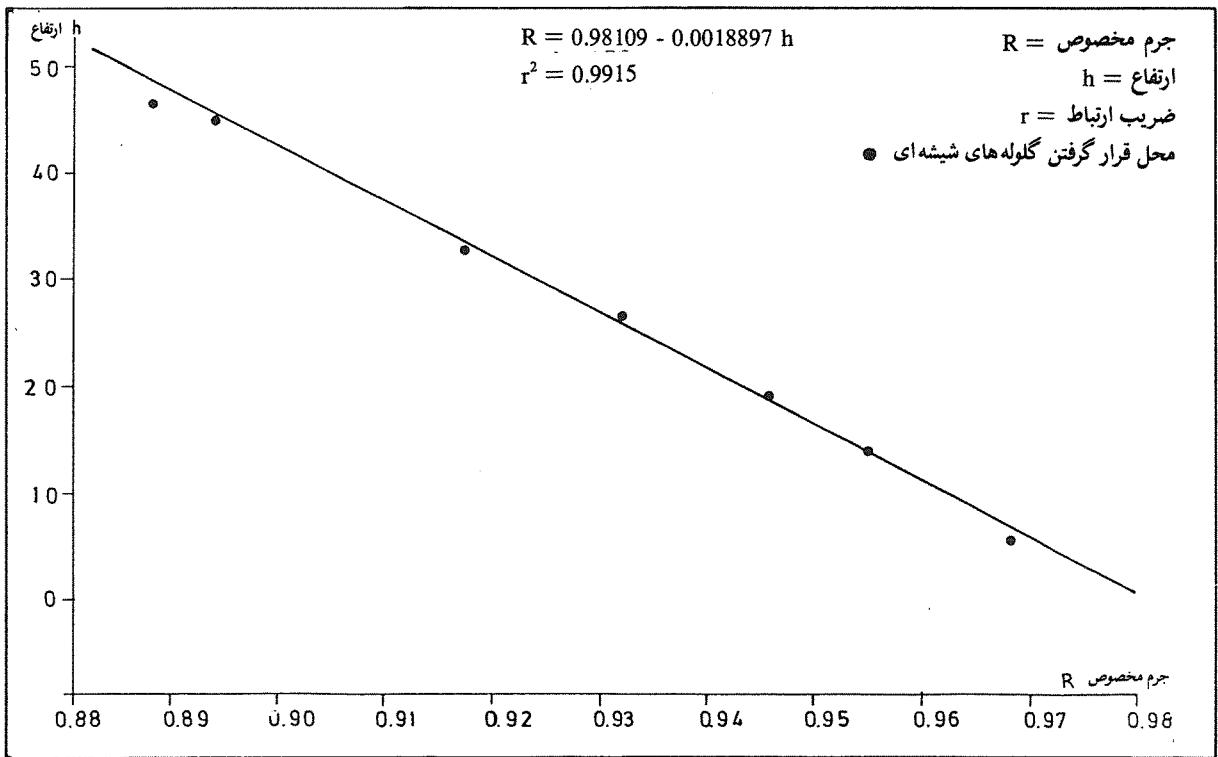
طوری که فاقد هرگونه حباب هوا باشد. سپس به آرامی وارد ستون می گردید. سرعت سقوط نمونه در ستون با گذشت زمان کاهش می یافت. ارتفاع محل آزمونه پس از به تعادل رسیدن و ساکن ماندن آن تعیین می شد. با استفاده از منحنی حاصل از ارتفاع گلوله ها و جرم مخصوص آنها، مطابق شکل (۳) جرم مخصوص نمونه تعیین می گردید. به جای رسم منحنی، رابطه رگرسیون خطی بین ارتفاع و جرم مخصوص نمونه هایی که ارتفاع آنها تعیین شده بود، مشخص گردید.

شکل (۳) نمونه ای از تغییرات بدست آمده است که علاوه بر محل گلوله ها منحنی رگرسیون نیز رسم شده است. ۲ ضریب ارتباط^۳ در تعزیز رگرسیون برای یک ستون همیشه بیش از ۹۸٪ است.

جدول (۴) نتایج اندازه گیری بر روی نمونه های مختلف که در اثنای کار با آنها برخورد شد را نشان می دهد.

برای آگشته کردن نمونه و گلوله ها در ظرفی ذخیره و نگهداری می گردید. گلوله های شیشه ای که دارای جرم مخصوصی، کمتر از مایع با جرم مخصوص زیاد و بیشتر از مایع با جرم مخصوص کم بودند به وسیله یک پنس به آرامی وارد ستون می شوند بعد از ۱۲ ساعت ستون که حاوی مایع و گلوله های شیشه است برای اندازه گیری جرم مخصوص نمونه ها آماده می باشد. گلوله های شیشه ای قبل از وارد کردن به ستون با محلول اضافی با جرم مخصوص کمتر آگشته می شد و به دقت بازبینی می گردید، که فاقد هرگونه حباب های سطحی باشد.

۴ — اندازه گیری جرم مخصوص نمونه ها
نمونه های مورد آزمایش ابتدا به صورت قطعات کوچک کمتر از ۵۵×۵۵ میلی متر بریده با محلول ذخیره شده آگشته می شد به

شکل (۳): منحنی جرم مخصوص، ارتفاع برای مخلوط آب و نیترات کلسیم

اصول فیزیکی اندازه گیری جرم مخصوص با استفاده از ستون مایع مدرج جرم مخصوص

که در این روابط ρ جرم مخصوص، V حجم، h ارتفاع و پسوندهای a و b به ترتیب مربوط به ظروف A و B است. پس از قرار دادن مایعات در ظروف شیر C باز می گردد. در حالی که همزن ظرف B کار می کند دستگاه به حال خود رها می گردد تا تعادل استاتیکی کامل بین مایعات ظروف A و B برقرار شود. در این مدت دو مایع با هم مخلوط نمی شوند فقط بسته به دقیقیت پر کننده مقداری از مایع درون یکی از ظروف، ممکن است به دیگری منتقل شود. بنابراین در عمل بهتر است که ارتفاع های h_a و h_b طوری انتخاب شود که h_a کمی بزرگتر از h_b باشد. در این صورت در ابتدا مقداری جزئی از مایع از ظرف A به B منتقل می گردد که باعث تغییر جزئی جرم مخصوص ظرف B می شود. در هر حال رابطه (۵) برقرار خواهد ماند. پس از مدتی شیر D باز می گردد تا مایع از ظرف B خارج و به آهستگی وارد ستون استوانه ای شیشه ای گردد.

به وجود آمدن تغییر خطی جرم مخصوص در طول ستون مایع برخلاف نظر برخی از نویسندها [12] [13]، در اثر امتزاج تدریجی دو مایع با جرم مخصوصهای متفاوت در ظروف مرتبط است و نفوذ که در اثر اختلاف در ظرفیت شیمیائی است در ستون ناچیز بوده و تأثیری بر برابه وجود آمدن تغییر خطی ندارد بلکه کم بودن ضریب نفوذ سبب پایداری ستون می گردد.

همان طوری که قبلاً شرح داده شد در این روش ابتدا دو مایع قابل امتزاج با جرم مخصوصهای متفاوت را در ظروف A و B مطابق شکل (۴) قرار می دهند. در ابتدا شیر C و D بسته و حجم دو مایع در دو ظرف طوری معین میکنند که رابطه (۵) برقرار باشد.

$$(5) \rho_a V_a = \rho_b V_b$$

در صورتی که ظروف دارای مساحت قاعده مساوی باشند می توان نوشت:

$$(6) \rho_a h_a = \rho_b h_b$$

جدول (۴) جرم مخصوص نمونه های مختلف

شماره	نام و مشخصات مواد	جرم مخصوص	آزمونه	شماره	نام و مشخصات مواد	جرم مخصوص	آزمونه	شماره
۱۲	تایلون ۶ را به مدت یک ساعت در فر ۱۸۰ قرار داده سپس بتدیرج به دمای محیط رسانیده شد.	۱/۱۶۱ ۱/۱۵۹ ۱/۱۵۶	۱ ۲ ۳	۱۴	لاستیک طبیعی	۰/۹۲۵ ۰/۹۲۳ ۰/۹۲۶	۱ ۲ ۳	
۱۵	(SBR) Styrene Butadien Rubber	۰/۹۱۹ ۰/۹۱۹ ۰/۹۱۶	۱ ۲ ۳					
۱۶	Isobutylene Isoprene	۰/۹۰۶ ۰/۹۰۵ ۰/۹۰۴	۱ ۲ ۳					
۱۷	الیاف اکریلیک - منع نامشخص	۱/۱۸۶ ۱/۱۸۳	۱ ۲					
۱۸	الیاف اکریلیک الیاف ۶ دنیر پلی اکسایل (درالون)	۱/۱۸۰ ۱/۱۸۰ ۱/۱۸۰	۱ ۲ ۳					
۱۹	الیاف اکریلیک الیاف ۳ دنیر پلی اکسایل (درالون)	۱/۱۸۴ ۱/۱۸۱ ۱/۱۸۴	۱ ۲ ۳					
۲۰	الیاف اکریلیک الیاف ۳ دنیر ژاپن (کسلان)	۱/۱۸۵ ۱/۱۸۴ ۱/۱۸۲	۱ ۲ ۳					
تغییرات جرم مخصوص مایع خارج شده از ظرف B را می توان به طریق زیر فرموله کرد:								
هرگاه حجم مایع خارج شده از ظرف B در واحد زمان (دبی حجمی) برابر Q_b و از ظرف A برابر Q_a باشد با توجه به رابطه (۵) می توان نوشت:								
$\rho_a(V_{ao} - Q_a t) = \rho_b(V_{bo} - Q_b t + Q_a t) \quad (۷)$								
که V_{ao} و V_{bo} حجم اولیه مایع در ظروف A و B و t زمان از وقتی که شیر D بازمی شود است. این رابطه شرط تعادل استاتیکی در هر زمان را نشان میدهد. از رابطه ۷، مقدار Q_b را می توان بر حسب Q_a بیان نمود یعنی:								
$Q_b = \frac{\rho_a V_{ao} - \rho_b V_{bo} + \rho_b Q_b t}{\rho_b t + \rho_a t} \quad (۸)$								
از طرفی تغییرات وزن مایع در ظرف B برابر است با:								
$\frac{dW_b}{dt} = W_{in} - W_{out} \quad (۹)$								
۱	الیاف پروپیلن (ساخت ترکیه) آبی رنگ	۰/۹۰۶ ۰/۹۰۵	۱ ۲					۱
۲	خردلی رنگ	۰/۹۰۲ ۰/۹۰۲	۱ ۲					
۳	زرشکی رنگ	۰/۹۰۹ ۰/۹۰۵	۱ ۲					
۴	تغییراتی به رنگ قهوه ای	۱/۱۴۵ ۱/۱۴۳	۱ ۲					۲
۵	تغییراتی به رنگ سفید	۱/۱۴۹ ۱/۱۴۹	۱ ۲					۳
۶	تایلون ۶۶ - به صورت فیلامنت	۱/۰۴۳ ۱/۰۴۳	۱ ۲					۴
۷	پلی اتیلن خام (چیپس)	۰/۹۵۴ ۰/۹۵۳ ۰/۹۵۲	۱ ۲ ۳					
۸	پلی اتیلن ذوب شده و به مرور زمان سرد شده	۰/۹۶۴ ۰/۹۶۴ ۰/۹۶۲	۱ ۲ ۳					
۹	پلی اتیلن ذوب شده که با سرعت سرد شده	۰/۹۴۹ ۰/۹۴۹ ۰/۹۴۸	۱ ۲ ۳					
۱۰	تایلون ۶ - فیلامنت	۱/۱۵۱ ۱/۱۵۰ ۱/۱۴۹	۱ ۲ ۳					
۱۱	تایلون ۶ را به مدت یک ساعت در فر ۹۶ قرار داده و بعد فر را خاموش کرده تایلون ۶ را به تدریج سرد و به درجه حرارت محیط برسد.	۱/۱۵۶ ۱/۱۵۶ ۱/۱۵۶	۱ ۲ ۳					
۱۲	تایلون ۶ را به مدت یک ساعت در فر ۱۴۷ قرار داده سپس بتدیرج به دمای محیط رسانیده شد.	۱/۱۴۵ ۱/۱۴۳ ۱/۱۳۸	۱ ۲ ۳					

امیرکبیر / ۳۵

که x_1, x_2, y_1, y_2, z برای زمانی کوتاه ثابت فرض می شوند.

با استفاده از شرایط آغازین و رابطه (۸)، Q_a تعیین می گردد.

$$Q_a = \frac{x_2 \cdot z}{x_1 + x_2} \quad ۱۸$$

در این صورت معادله دیفرانسیل (۱۷) به صورت زیر درمی آید:

$$(y_1 + \frac{x_2 \cdot z}{x_1 + x_2} t - zt) \frac{dp_b}{dt} + (p_b - x_1) \frac{x_1 \cdot z}{x_1 + x_2} = 0 \quad ۱۹$$

این معادله برای حل و جواب آن به صورت:

$$p_b = x_1 + (x_1 + x_2) [1 - \frac{x_1 \cdot z \cdot t}{(x_1 + x_2) y_1}] \frac{x_2 / x_1}{y_1, x_1, x_2, z} \quad ۲۰$$

است.

برای زمانی بسیار کوتاه می توان فرض کرد که z ، x_1 ، x_2 و y_1 ثابت است.

لذا محاسبه p_b امکان پذیر می شود. حال پس از این زمان کوتاه شرایط جدید باید تعیین شود و دوباره محاسبات تکرار گردد. به همین طریق تا پر شدن ستون تغییرات p_b مشخص گردد.

انجام این محاسبه با کامپیوتر مرکز محاسبات دانشگاه به عمل آمد و بجای متغیر t متغیر H یعنی ارتفاع مایع در ستون نیز محاسبه گردید.

در شکل (۵) یکی از نتایج حاصل از محاسبه به طریقی که ذکر شد با نتایج تجربی مقایسه شده است به طوری که ملاحظه می شود توافق بین نتایج تجربی و محاسبه رضایت بخش می باشد.

گروهی از پژوهشگران [۱۳] کوشش نموده اند که با تنظیم و تعیین Q_a و Q_b تغییر خطی جرم مخصوص را به دست آورند در این صورت هرگاه $Q_a = Q_b$ انتخاب شود یعنی با استفاده از پیمپ هائی چنین فرضی را برقرار کنیم رابطه (۱۷) به صورت زیر درمی آید.

$$V_{ob} \left(\frac{dp_b}{dt} \right) = (p_a - p_b) Q \quad \text{یا} \quad \frac{dp_b}{dt} = \frac{(p_a - p_b) Q}{V_{ob}}$$

که جواب این معادله به صورت زیر می باشد

$$p_b = p_a - (p_a - p_b) e^{-\frac{Q}{V_{ob}} t}$$

که مطابق با رابطه به دست آمده توسط تانگ و تیلور [۱۳] است.

هرگاه این رابطه با جوابی که از طریق محاسبه عددی به دست آمد برای شرایط آغازین برابر، محاسبه و رسم گردد شکل (۶) نتیجه می شود به طوری که ملاحظه می شود تغییرات خطی جرم مخصوص از رابطه تانگ و تیلور نتیجه نمی شود و تقریب کم منحنی، بستگی به محل مایعات سبک و سنین در ظروف A و B دارد که با کم شدم محدوده اندازه گیری تقلیل می یابد.

علاوه بر موضوع علت خطی شدن که در ابتدای این نوشتہ ذکر شد، محاسبات انجام شده، چند مورد از تجربیات ملاحظه شده را تأیید می نماید.

که W_{in} و W_{out} به ترتیب وزن مایع داخل و خارج شده می باشد و تغییرات وزن را نشان می دهد.

$$w = \rho \cdot v$$

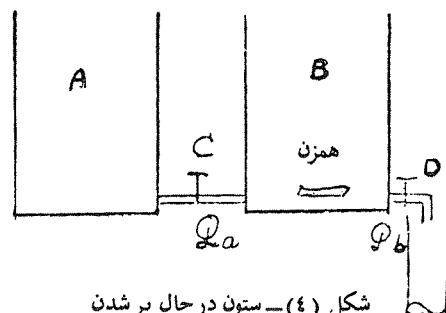
پس می توان نوشت:

$$\frac{dw}{dt} = V_b \frac{dp_b}{dt} + p_b \frac{dV_b}{dt} \quad ۱۱$$

$$V_b = V_o + Q_a t - Q_b t \quad ۱۲$$

$$\frac{dV_b}{dt} = Q_a - Q_b \quad ۱۳$$

$$\frac{dw}{dt} = (V_{ob} + Q_a t - Q_b t) \frac{dp_b}{dt} + p_b (Q_a - Q_b) \quad ۱۴$$

شکل (۴) – ستون در حال پرشدن

$$(V_v + Q_a t - Q_b t) \frac{dp_b}{dt} + (Q_a - Q_b) p_b = Q_a p_a - Q_b p_b \quad ۱۵$$

در نتیجه معادله دیفرانسیل مشخص کننده تغییرات جرم مخصوص نسبت به زمان به صورت رابطه (۱۶) درمی آید.

$$(V_{ob} + Q_a t - Q_b t) \frac{dp_b}{dt} + (Q_a - Q_b) p_b + Q_a (p_a - p_b) = 0 \quad ۱۶$$

حل جبری رابطه (۱۶) با جایگزینی مقدار Q_a از رابطه (۸) باید انجام گردد که در این صورت به شکل کلی زیر درمی آید.

$$[f(p_a, t, Q_a, Q_b)] \frac{dp_b}{dt} + f c o_a \cdot p_b, \quad ۱۷$$

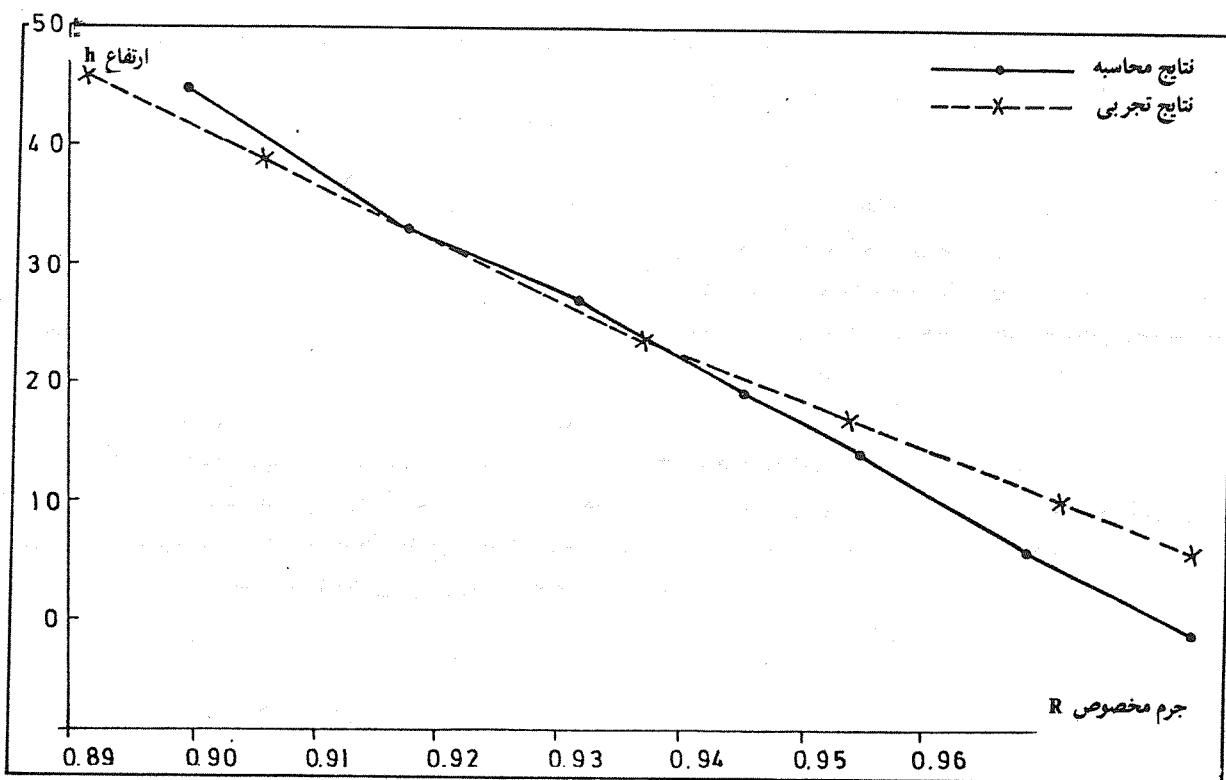
$$Q_b, t, p_a^2, p_b^2, Q_b^2, t^2 = 0$$

که معادله فوق (۱۷) معادله عمومی تغییر جرم مخصوص مایع خارج شده از ظرف B است که حل آن با ریاضیات مقدماتی امکان ندارد. رابطه فوق را فقط می توان با استفاده از شرایط آغازین مشخص به طریق عددی حل و تغییرات جرم مخصوص را بر حسب زمان به دست آورد. همچنانی Q_b نیز خود تابع فشار است (قانون پویسله) و اختلاف فشار بستگی به زمان دارد و این موضوع نیز باید در هر نوع محاسبه ای متنظر گردد.

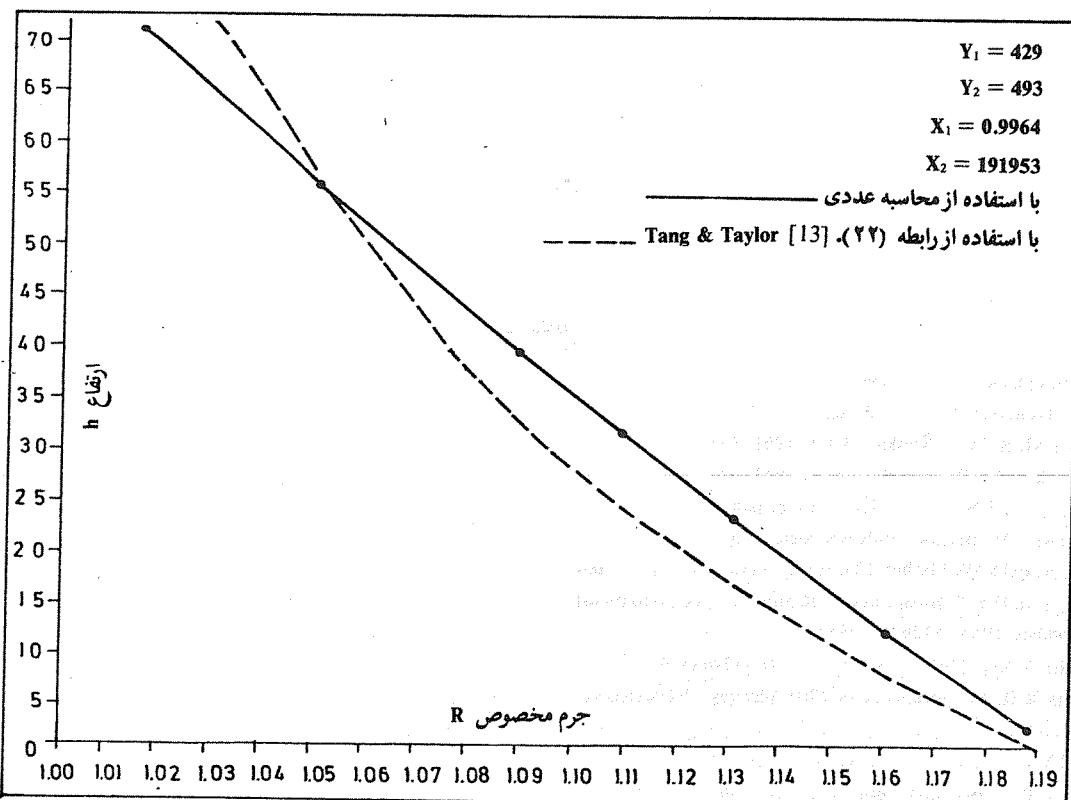
برای حل عددی مسأله طریق زیر پیشنهاد گردید.

۱ – ابتدا شرایط آغازین مشخص شد:

$$p_a = x_1 \quad p_{ob} = x_2 \quad V_{ob} = y_1 \quad V_{ob} = y^2 \quad Q_b = z$$

شکل (۵): مقایسه نتایج حاصل از محاسبه و تجربی برای ستون آب والکل.

شکل (۶): مقایسه محاسبه عددی و معادله تانگ و تایلور (۱۳) وقتی $Q_a = Q_b$ باشد.

هم زن، مشعل شیشه‌گری وغیره است که تعداد زیادی از آنها جزء وسائل وارداتی آزمایشگاهی می‌باشدند. ولی با استفاده از این وسائل می‌توان ستون سنجش جرم مخصوص را تهیه نمود و احتیاجی به خرید ستون و متعلقات ساخته شده از خارج نیست. چنانچه ترازو و بی دقيق برای اندازه‌گیری جرم مخصوص مایعات در دسترس باشد ساخت و تنظیم گلوله‌های استاندارد نیز ممکن است.

۲ - با استفاده از معادلات ارائه شده و شرایط آغازین مشخص می‌توان منحنی تغییرات جرم مخصوص بر حسب ارتفاع مایع را پیش‌بینی کرد.

تشکر و قدردانی

لازم است از جهاد دانشگاهی دانشگاه صنعتی امیرکبیر که بودجه لازم برای انجام این تحقیقات را در اختیار گذاشت تشکر و قدردانی به عمل آید.

- ۱ - با کم شدن اختلاف جرم مخصوص مایعات مصرفی دقت اندازه‌گیری افزایش میابد.
- ۲ - ابتدا وانتهای ستون دارای دقت کمتری از وسط ستون است.
- ۳ - زمان پرشدن ستون و محدوده قابل اندازه‌گیری را می‌توان با استفاده از محاسبه پیش‌بینی کرد.

نتیجه

۱ - بررسی تجربی و مطالعات انجام شده نشان می‌دهد که اندازه‌گیری جرم مخصوص با استفاده از ستون مدرج جرم مخصوص از طرق دیگر اندازه‌گیری سریعتر و دقیقتر است. بلخص وقتی تعداد زیادی آزمونه مورد آزمایش قرار می‌گیرد، می‌تواند در صنایع مربوطه مورد استفاده قرار گیرد. برای تهیه ستون احتیاج به وسائلی از قبیل شیر، لوله شیشه‌ای به قطر ۳ الی ۵ سانتی متر، ترمومتر، ترمومتر،

پاورقی

1 - crystalline polymrs

2 - degrees of order

3 - corrolation coefficient

منابع

1. ASTM Standards, part 25, 1966, USA.
2. AATCC Technical Manual P 57-62, 1977, USA.
3. Preston J.M. & M.V. Nimkar, J.T.I. 1951, T446.
4. C.R. Stock and E.R. Scofield, T.R.J. 1951, p21.
5. J. C. Austin and S. Robert, T.R.J. 1956, p303.
6. Milles, and J.H. Briston «Polymer technology».
7. Fakirov, S, and F.W. Fischer, Makromol chemic 1975, 176: 2465-2.
8. Doubany R.a, D.E.P. Bunn and C.J. Brawn, Proceeding to Royal Soc. London. 1954, A226: 531-542.
9. Alexandre X-Rey, Diffraction Methods In polymer Sc.,
10. Beevers R.B. «Experiments in fiber physies» Butterworths 1970, London,
11. ASTM Standards part 35, 1975, D105-68, USA.
12. Wiley, R.E. Plastic technology PLTEA, vol8 No3, p-31.
13. Toung L.H. and W.C. Taylor J, of polym, Sc. 1956, 21, p144.
14. Arthur H. Thomas Co, Catalog Philadelphia PA, USA.